

[Kyed.]

har jeg udtalt mig uklart. Under alle Omstændigheder er Forholdet det, at der i Kornpuljen er 2 Mill. Kr. plus 1 Million, som Staten ifølge Lovens Bestemmelser har givet, det er 3 Millioner tilsammen. Hvis Kornloven med dens Afgifter fik Lov til at løbe indtil September, vilde der i Kornpuljen være 4 Mill. Kr. foruden de 2 Millioner, der i Kraft heraf var Statens Bidrag, altsaa 6 Mill. Kr. i alt. Det er faktisk disse 6 Mill. Kr., der blev udbetalt til 1. Februar, og Statens Stilling bliver alene den at staa i Forskud hermed. Efter 1. Februar staaer for saa vidt hele det kornkøbende Landbrug lige; det, der saa skal udbetales, bliver rent Statstilskud, og naar man tager det op paa det Grundlag, er det rigtigt, at saa ser man det ud fra en noget anden Synsvinkel end den, den højtærede Landbrugsminister gav Udtryk for; der skal være en Grænse ved 10 000 Kr.s Grundskyld; under dette Spørgsmaal vilde han inddrage ogsaa Spørgsmaalet vedrørende Støtten til de Egne, der i saa stærk Grad har været ramt af Misvækst, ogsaa Spørgsmaalet om Saasæds Fremskaffelse, Prisen derpaa, og hvorledes Fordelingen af Saasæd skal finde Sted.

Ihvorvel den højtærede Landbrugsminister henstillede til mig, at vi frafaldet Kravet, synes jeg, det er et rimeligt Krav og et saadant, at den højtærede Minister med god Vilje vil kunne imødekomme det, idet det ikke berører det, der skal ske den 1. Februar. Alt, hvad dertil hører med Hensyn til Udbetaling, er vi enige om, vi er enige om Forslagets øvrige Bestemmelser, kun ønsker vi, at hvad der skal ske til 1. September, faar vi Lov til at tage under Overvejelse paa et bredere Grundlag i Forbindelse med andre Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at Smørproduktionens daarligere Stilling havde sin Hovedgrund i Stigningen i Raavarepriserne, i Priserne paa det, vi skal købe ude fra Verden, paa den ene Side og den lave Smørpris paa den anden Side. Det er nu ikke rigtigt. Det er kun i mindre Grad det, der er Kærnen i hele Misæren, hvad Smørproduktionens manglende Rentabilitet angaar.

Forholdet er det, at Smørproduktionen indeholder højst 15 pCt. Raastoffer købt udefra, 85 pCt. er hjemmeavlede Raaprodukter. Jeg kan ogsaa sige det paa et bredere Grundlag: 15 pCt. af Landbrugets samlede Raastofmængde er købt udefra, de 85 pCt. af Landbrugets samlede Raastofforbrug er vokset op af Landets Jord, og det er Produktionsomkostningerne ved Frembringelsen

af de 85 pCt. af Raastofferne, der betinger Rentabiliteten af Færdigvarerne, selvfølgelig under Hensyntagen til den Pris, vi kan opnaa paa det udenlandske Marked. Det er Produktionsomkostningerne for de 85 pCt., der er for høje i dette Land, grundet paa det kunstige indenlandske Prisniveau. Det er den egentlige Kærne i Sagen, og det er den, vi skulde se at komme ind til. Hvis vi kommer til Sagen paa et virkelig sagligt nationaløkonomisk og landøkonomisk Grundlag, kommer vi — eller burde vi i alt Fald komme — hinanden nærmere i denne Sag, end Tilfældet er i Dag.

Rasmussen (Gylling): Naar jeg tager Ordet igen, er det nærmest for at tilbagevise den Paastand, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte før. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Regeringens Landbrugsforslag, baade de, der havde været, og de, der var, tilsyneladende kun tog Sigte paa at hjælpe Socialdemokraterne til Stemmer. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Mener han, at f. Eks. en Kornordning, en Sukkerordning, en Grundforbedringslov, Krisetilskud o. s. v. er Ting, der særlig tiltaler socialdemokratiske eller demokratiske Vælgere? Jeg synes, det ærede Medlem skulde høre op med at fremsætte disse ganske meningsløse Paastande.

Med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg selvfølgelig ikke indlade mig i Diskussion om Køge-Resolutionen, som jo i hvert Fald ikke har ret megen Forbindelse med det, vi diskuterer i Dag, men kun sige, at selv om Husmændene, som det ærede Medlem siger, afviser Tilskud og Almisser, saa afviser de i alt Fald ikke en fornuftig Ændring af Kornloven, og den Ændring, vi taler om her, er jeg ganske overbevist om vil blive hilst med Tilfredshed i Husmandskredse Landet over.

J. S. Foget: Den højtærede Minister mente, at det var ligegyldigt, om Ministeren kom med godt eller ondt, vi vilde altid anse alt, hvad Ministeren kom med, for at være daarligt. Nej, saa uretfærdige er vi ikke, men vi er ikke vant til at se ret meget godt, vi er saa vant til at se det onde. Jeg vil gerne i Relation hertil sige, at der jo netop i det Forslag, som vi har behandlet, er et Punkt, som vi fra vor Side ikke har givet Tilslutning, endnu ikke i alt Fald, og om vi gør det, kommer an paa, hvordan Bestemmelsen kommer til at se ud, nemlig Forslaget om Tilskud. Jeg hævdede, at det vilde være langt rimeligere og skabe tryggere Arbejdsforhold, hvis Landbruget